

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formål og baggrund

Med henblik på en mere effektiv offentlig restanceinddrivelse blev al inddrivelse af gæld til det offentlige som en del af regeringens aftale med Dansk Folkeparti om en kommunalreform samlet under Skatteministeriet pr. 1. november 2005. Effektivisering af restanceinddrivelsen forudsætter, at de organisatoriske ændringer følges op af yderligere regelforenklinger og etablering af ét fælles inddrivelsessystem for alle restancer til det offentlige.

Med dette lovforslag foreslås en række harmoniseringer og forenklinger af reglerne på inddrivelsesområdet, der er nødvendige for etableringen af Ét Fælles Inddrivelsessystem (EFI), og for en sammenhængende restanceinddrivelse, der afspejler samlingen af inddrivelsen hos en myndighed.

Lovforslaget består af følgende hovedelementer: Det foreslås, at renter og gebyrer på inddrivelsesområdet harmoniseres. Det foreslås endvidere, at der fastsættes objektiverede og harmoniserede kriterier for, i hvilken rækkefølge fordringer under inddrivelse dækkes (dækningsrækkefølgen).

Endelig foreslås det, at statens regreskrav mod skadevolderen efter lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser kan inddrives ved lønindeholdelse eller ved, at restanceinddrivelsesmyndigheden foretager udlæg.

De foreslåede harmoniseringer og forenklinger er et led i regeringens målsætning om, at der skal gælde ét fælles regelsæt for alle krav under inddrivelse. Dette lovforslag vil blive fulgt op af forslag om yderligere harmoniseringer/forenklinger af reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige og samling af reglerne i en samlet lov med henblik på at realisere denne målsætning.

2. Ét Fælles Inddrivelsessystem (EFI)

Etableringen af ét fælles inddrivelsessystem er et led i SKATs systemmodernisering, og skal medvirke til at effektivisere og forenkle administrationen af ind-

drivelse af gæld til det offentlige. Inddrivelsesområdet betjenes i dag af 5 forskellige IT-systemer, der ikke er indbyrdes forbundet. Det betyder, at krav mod den samme skyldner i vidt omfang ikke systemmæssigt kan behandles samlet. De nuværende 5 systemer kan ikke integreres til at fungere som ét fælles system, og ingen af systemerne kan videreudbygges til at fungere som ét fælles system.

Målsætningen på inddrivelsesområdet om en mere enkel og effektiv inddrivelse forudsætter derfor en systemomlægning fra de nuværende 5 systemer til et fælles inddrivelsessystem, der kan behandle samtlige fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Grundpillerne i det fælles inddrivelsessystem er, at alle fordringer, der overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, samles på en konto for den enkelte skyldner, samt at de inddrivelseskridt, der iværksættes, foretages med udgangspunkt i den samlede saldo på kontoen (saldoprincippet).

Samlingen af alle krav under inddrivelse på en konto og skyldnerens mulighed for online-adgang til inddrivelseskontoen indebærer, at skyldnere får et bedre overblik end i dag over deres gældsforhold, herunder hvilke fordringer der er under inddrivelse. Dette i kombination med saldoprincippet indebærer, at skyldnerne får bedre mulighed for at gennemskue de inddrivelseskridt, der iværksættes. Saldoprincippet indebærer tillige i mange tilfælde, at skyldnere, der har flere fordringer under inddrivelse, antalmæssigt vil blive pålagt færre gebyrer, end i dag, og antallet af henvendelser til skyldnere fra restanceinddrivelsesmyndigheden vil blive reduceret. Skyldnere må derfor forventes alt i alt at opleve en mere sammenhængende inddrivelse, der afspejler, at inddrivelsen nu varetages af en myndighed.

Samtidig vil inddrivelsessystemet betyde væsentlige administrative lettelser for restanceinddrivelsesmyndigheden, da behandlingen af fordringer under inddrivelse i langt videre omfang end i dag vil kunne ske maskinelt, og er således en forudsætning for at opnå de allerede planlagte effektiviseringer. Desuden